

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii

(Sprawa E-2/06)

(2006/C 258/11)

Skarga przeciwko Królestwu Norwegii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 31 lipca 2006 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Nielsa Fengera, działającego jako przedstawiciel Urzędu Nadzoru EFTA, 35, rue Belliard, B-1040 Bruksela.

Skarżący twierdzi, że Trybunał powinien:

1. stwierdzić, że utrzymując w mocy środki określone w *ustawie 16 z dnia 14 grudnia 1917 r.*, która przyznaje ograniczoną w czasie koncesję na użytkowanie wodospadów na potrzeby produkcji energii przedsiębiorstw prywatnym oraz wszystkim przedsiębiorstwom pochodzącym z umawiających się stron porozumienia EOG i nakłada na nie obowiązek przekazania wszystkich instalacji na rzecz państwa norweskiego bez uzyskania kompensaty w momencie wygaśnięcia koncesji z wyjątkiem norweskich przedsiębiorstw publicznych, którym przyznaje się koncesje nieograniczone czasowo, Królestwo Norwegii naruszyło art. 31 i 40 porozumienia EOG.

oraz

2. obciążyć Królestwo Norwegii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone w sprawie:

- Sprawa dotyczy przeniesienia praw własności elektrowni hydroelektrycznych na rzecz państwa norweskiego bez kompensaty w momencie wygaśnięcia koncesji. Takie przeniesienie praw nazywane jest w prawie norweskim „zwrotem” („hjemfall” w języku norweskim), pomimo że państwo nigdy w przeszłości nie miało prawa własności do wodospadu czy instalacji hydroelektrycznej.
- Zgodnie z *ustawą nr 16 z dnia 14 grudnia 1917 r.*, („Ustawa o licencjach przemysłowych”), czas ważności koncesji na użytkowanie wodospadów i instalacji hydroelektrycznych nie jest ograniczony w przypadku przedsiębiorstw należących w 2/3 do państwa norweskiego, gmin miejskich w hrabstwach czy gmin miejskich; ograniczenie czasowe dotyczy wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, w tym takich, w których właściciele z innych państw EOG, sami lub wspólnie z norweskimi właścicielami prywatnymi, mają więcej niż 1/3 kapitału akcyjnego.
- Tym samym zwrot dotyczy jedynie drugiej kategorii przedsiębiorstw.
- Urząd Nadzoru EFTA jest zdania, że zwrot w swej obecnej postaci dyskryminuje właścicieli z pozostałych państw EOG, co stanowi naruszenie art. 30 i 40 porozumienia EOG.
- Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że taka różnica w traktowaniu nie jest obiektywnie uzasadniona i nie jest objęta postanowieniami art. 125 porozumienia EOG.